

Nummer van het vonnis: 1249
Nummer van het parket: BG.66.L9.3549-03 ST
Nummer van het repertorium: 1185

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Operbaar Ministerie tegen:

1. _____ geboren te _____ op _____
wonende te _____

vertegenwoordigd door meester _____ adv. _____
_____ gevestigd te _____
; met als lasthebber ad hoc de heer _____
, wonende te _____ ;

lasthebber ad hoc in persoon aanwezig

gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 3° a-b-c (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003) , de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

door op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder:

in eigendom toebehorende aan geboren te
op wonende te

- a. verharden van terrein met steenslag (bijwerken)
- b. plaatsen en stallen van tientallen wagens die te koop worden aangeboden
- c. stallen van een bureelcontainer
te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei 2000 tot 12 mei 2003;

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-5°, 147, 148, 149 2° lid 2°, 156§1 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), werken, handelingen of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding, namelijk op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A, te vanaf 12 mei 2003 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding (= 07 juli 2005);

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend:

Gezien de stukken van de bundel;

Gelet op het tussenvonnis van deze Rechtbank en kamer dd. 21 februari 2006;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;
De verdediging vroeg voor eerste gedaagde, in ondergeschikte orde, de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

Voornaamste feitelijke gegevens en voorgaanden.

Op 12 mei 2003 stelde de Politie vast dat er aan de
 een bouwovertreiding aan de gang was. Een stuk
 grond in agrarisch gebied werd gebruikt en ingericht om er
 voertuigen te stallen voor verkoop. Er stond een container
 zonder stedenbouwkundige vergunning; de bouw aanvraag werd ge-
 weigerd.

De verbalisant stelde vast dat het volledig perceel verhard
 was door middel van fijne kiezel en op het perceel stonden er
 ongeveer 75 voertuigen (personenauto's, vrachtwagens, be-
 drijfswagens). Tevens stond er een bureelcontainer.

Aan deelde de Politie mee dat hij zijn activitei-
 ten diende te staken en in samenspraak met de technische
 dienst kreeg hij veertien dagen tijd om het perceel
 te ontruimen.

werd verhoord; betrokkene is autohandelaar en hij
 verklaarde zich zaakvoerder van
 Hij bevestigde dat ze de grond gebruikten om er auto's te
 stallen. De grond was eigendom van en ze waren van
 plan om de grond te kopen.

was op de hoogte van het bouwbedrijf in het ver-
 leden; hij dacht dat dit geregulariseerd was. Hij bevestigde
 dat de vergunning voor een container hem geweigerd was gewor-
 den. Hij had de container toch geplaatst; de verharding had
 hij wat hersteld en hij had er auto's op geplaatst voor de
 verkoop. De container werd gebruikt als bureau.

Het mondeling stakingsbevel werd bekrachtigd door de geweste-
 lijk stedenbouwkundig inspecteur op 21 mei 2003 en aangetekend
 toegestuurd aan en (eigenares van het
 perceel grond).

Op 28 oktober 2003 stelde de Politie vast dat zijn
 autohandel gewoon verder zette, ondanks het stakingsbevel.
 Betrokkene bevestigde dit bij zijn verhoor.

Ook op 14 april 2004 stelde de Politie vast dat
 verder zijn handel uitbaatte op het perceel. Het aantal auto's
 was wel verminderd tot ongeveer vijftig stuks en de bureel-
 container stond er ook nog steeds. Betrokkene verklaarde dat
 de regularisatievraag (in graad van hoger beroep) hangende
 was.

Per brief van 02 juni 2004 richtte de gewestelijk stedenbouw-
 kundig inspecteur zijn herstellvordering aan het Parket, waar-
 bij het College van Burgemeester en Schepenen van
 zich aansloot.

Ook op 28 december 2004 werd vastgesteld dat beklaagde zijn handel verder zette op het perceel. De container bleef er staan en betrokkene voerde aan dat hij zijn stock aan het uitverkopen was. In afwachting bleef hij de zaak verder uitbaten en hij wachtte de belissing van de Provincie af.

Ook nadien werd vastgesteld dat er nog regelmatig nieuwe auto's te koop aangeboden werden op het perceel. De uitbating werd onverdroten verder gezet.

en worden vervolgd volgens de termen die hierboven aangehaald worden.

Op 21 februari 2006 werd aangesteld als lasthebber ad hoc van tweede beklagde.

Beoordeling.

Ten onrechte voert eerste beklagde aan dat de redelijke termijn overschreden werd, want het strafonderzoek lastens hem werd pas geopend op 12 mei 2003, datum van opstelling van het aanvankelijk proces-verbaal. Beklaagde voert overbodig verweer op hetgeen door zijn rechtsvoorgangers gedaan werd; voor die feiten wordt hij niet vervolgd.

De strafvordering is evenmin verjaard. Het oudste feit dateert van 01 mei 2000 en de laatste nuttige stuitingsdaad dateert van 28 april 2005, zodat de verjaring niet vóór 28 april 2010 zal intreden.

Correct doet eerste beklagde opmerken dat het stakingsbevel enkel betrekking heeft op het strijdig gebruik van het terrein; de dagvaarding sub littera B dient hiervoor niet aangepast te worden; met de "werken, handelingen of wijzigingen" wordt het strijdig gebruik van het terrein bedoeld.

De telastleggingen komen bewezen voor in hoofde van beklagden. De Rechtbank is van oordeel dat beklagden de bestaande (illegale) verharding minstens aanzienlijk uitgebreid en vernieuwd hebben en het is in die zin dat de term "bijwerken" in de dagvaarding moet begrepen worden. De rechtsvoorganger van beklagden had de steenslagverharding verwijderd volgens proces-verbaal van 23 december 2000 (stuk 66 van de kist

De bureelcontainer steunt wel degelijk op de grond, zoals uit de vaststellingen en de foto's overduidelijk blijkt.

Beklaagden worden niet vervolgd voor de instandhouding van de werken, misdrijf dat gedepenaliseerd werd door artikel 7 van het Decreet van 04 juni 2003 voor percelen die (zoals in casu) niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied liggen, doch wel voor de uitvoering van de handelingen (confer de libellering in de dagvaarding sub A.a., A.b. en A.c.).

De telastleggingen komen bewezen voor in hoofde van beklaagden en een strenge, effectieve bestraffing dringt zich op, aangezien beklaagden zich kennelijk boven de wet verheven wanen, in die mate dat ze zelfs geen oren hadden naar het stakingsbevel.

De verschillende misdrijven vormen in hoofde van elke beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat slechts één straf wordt uitgesproken, zulks in toepassing van artikel 65 Sw..

Ongestoord zetten zij hun illegale activiteiten verder in lengte van jaren, ondanks het feit dat de Politie hen meermaals kwam wijzen op het stakingsbevel.

Aangezien er wetens en willens gehandeld werd, past het om zowel de rechtspersoon, als de verantwoordelijke natuurlijke persoon te bestraffen. De feiten zijn te ernstig opdat opschorting van de uitspraak van de veroordeling zou kunnen toegestaan worden.

De feiten sub B situeren zich voor, op en na 01.03.2004, datum waarop de strafrechtelijke geldboetes met 45 decimes dienen verhoogd te worden ingevolge art. 36 Wet 7 februari 2003. De geldboete lastens gedaagden uit te spreken voor de feiten A en B samen dient dan ook telkens met 45 decimes verhoogd te worden.

De herstellvordering is niet verjaard; ze werd ter bekwamer tijd en regelmatig ingesteld voor de strafrechten en eenmaal tijdig ingesteld loopt de verjaring niet meer tegen de eiser, zulks in toepassing van artikel 2244 B.W. (vergelijk: Vansant, Paul, "De herstelmaatregel in het Vlaamse decreet ruimtelijke ordening", Kluwer, 2006, p. 326).

Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is de herstelmaatregel bij uitstek, aangezien hierdoor de legaliteit hersteld wordt; het is de enige maatregel waardoor de fysische gevolgen van het schadeverwekkend misdrijf worden weggenomen en de agrarische bestemming van het perceel wordt terug gerespecteerd.

De maatregel van herstel in de oorspronkelijke staat komt steeds tegemoet aan de vereisten van goede ruimtelijke ordening (vergelijk: Vansant, Paul, "De herstelmaatregel in het Vlaamse decreet ruimtelijke ordening", Kluwer, 2006, p. 349).

De herstellvordering komt ontvankelijk en gegrond voor, zoals hierna verder bepaald.

OM DEZE REDENEN:

2, 5, 40, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;
 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op
 het gebruik der talen in gerechtszaken;;
 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van
 Strafvordering;
 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 hou-
 dende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,
 zoals gewijzigd;
 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en
 andere bepalingen, zoals gewijzigd ;
 1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opheffingen op de
 strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.
 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 en de hiervoor vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van
 beide gedaagden.

Wijst het in ondergeschikt geformuleerd verzoek van eerste ge-
 daagde om hem de opschorting van de uitspraak van de veroor-
 deling toe te staan af als ongegrond.

Veroordeelt dienvolgens:

- de eerste gedaagde voor de feiten A en B samen tot een geld-
 boete van DUIZEND EURO;
- de tweede gedaagde voor de feiten A en B samen tot een geld-
 boete van DUIZEND EURO;

Veroordeelt beide gedaagden solidair tot het betalen van de ge-
 dingskosten in het geheel begroot op 74,43 euro, en elk tot
 het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart
 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20
 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7
 februari 2003 voormelde geldboetes met vijftienveertig decimes
 verhoogd worden en aldus gebracht op telkens 5.500,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet
 bepaalde tijd, de in hoofde van eerste gedaagde uitgesproken
geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf
 van drie maanden.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimen = elk 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Recht doende over de herstellvorderingen var. het College van Burgemeester en Schepenen van de en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de staking van het strijdig gebruik, hetgeen impliceert dat alle verkoopsactiviteiten dienen gestaakt te worden en dat alle voertuigen van het terrein dienen verwijderd te worden. De verharding dient verwijderd te worden en teelaarde dient aangevoerd te worden opdat het terrein terug als bouwland met agrarisch gebruik kan worden ingericht. Alle wederrechtelijke constructies dienen van het terrein verwijderd te worden, met inbegrip van de afsluiting en het gesloopte en afgegraven materiaal dient van het terrein verwijderd te worden naar een daartoe geschikte en erkende stortplaats.

Bepaalt de termijn voor de staking van het strijdig gebruik en het herstel in de oorspronkelijke toestand op zes maanden, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 350,00 euro per dag vertraging in geval het vonnis niet zou uitgevoerd worden binnen deze termijn.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Torhout en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur om ambtshalve in de uitvoering van de staking van het strijdig gebruik en het herstel in de vorige staat te voorzien voor het geval beklaagden zouden nagelaten hebben zulks te doen binnen de gestelde termijn en op hun kosten.

Houdt, voor zoveel als nodig, ambtshalve de burgerlijke belangen aan (art. 2 Wet 13 april 2005 - B.S. 03 mei 2005).

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de operbare terechtzitting van negentwintig mei tweeduizend en zever.,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;

, griffier.

De griffier,

De Voorzitter,